

giver Indtægt eller Udgift, men kun Tale om Værdien. Jeg synes, at det er i saa absolut Strid med Ejendomsskyldlovens Karakter, at jeg alene af den Grund vil fraraade det. Men jeg synes ogsaa, at det vilde føre til højst uheldige Konsekvenser. Hvad vil man f. Eks. lægge ind i Begrebet: „til Brug helt eller delvis færdige“? Vil en Mand ikke kunne paastaa, at der mangler noget ved en saadan Bygning, at den overhovedet ikke er til Brug endnu, i hvert Fald slet ikke er helt færdig? Jeg tror, at en saadan Ændring vilde volde en Masse Kvaler ved Vurderingen af de Bygninger, som er nyopførte, ja, jeg tror slet ikke, at det lader sig gøre at gennemføre en saadan Ændring. Og dette gælder kun, naar der er Tale om Omvurdering, men hvorledes vil da Forholdet være, naar der er Tale om de ordinære Vurderinger? Skal da den samme Regel lægges til Grund? Dersom en Mand sidder med en Ejendom, hvor han er ved at bygge, men Bygningen ikke er færdig, hverken helt eller delvis, og man tænker sig, at Hartkornsskatterne forsvinder og gaar over til Ejendomsskyld, hvorledes vil saa Forholdet praktisk stille sig? Vil saa Forholdet være dette, at Hartkornsskatterne forsvinder, men at man ikke er i Stand til at vurdere Ejendommen til Ejendomsskyld, thi i saa Fald vil Forholdet blive dette, at den Mand, som har en Bygning, som er til Brug helt eller delvis færdig, vil unddrage sig Skatten, medens de andre, som ikke er saaledes stillede, vil blive beskattet fuldt ud? Jeg tror, at en saadan Bestemmelse rent praktisk set vil vise sig at være fuldkommen uigennemførlig.

Alle de Ting, jeg her har nævnt, angaar kun de gamle Bestemmelser eller staar i hvert Fald i nær Forbindelse med den bestaaende Ejendomsskyldlov. Det nye i det foreliggende Lovforslag er dette, at der skulde foretages en særlig Jordvurdering. Nu skal jeg ligesom den ærede sidste Taler ikke komme langt ind paa hele dette Spørgsmaal. Man ved jo, at den højtærede Finansminister samtidig med Ændringer i Ejendomsskyldloven nærde et bestemt Ønske om en saadan Jordvurdering, og jeg synes, at det er saare naturligt, at der fra Finansministerens Side fremsættes et saadant Krav, thi det maa erindres — saaledes som ogsaa omtalt af den ærede sidste Taler —, at Kravet om en Jordværdibeskatning vokser sig stærkere og stærkere rundt omkring i Befolkningen. Nu er der imidlertid et Flertal indenfor Udvalget, som foreslaar at forkaste Forslaget om denne Jordvurdering.

Dette Flertal siger i Betænkningen, at man ikke kan billige en saadan Foranstaltning, fordi man anser det for urigtigt at forlade det nuværende Skattegrundlag, der ikke en Gang er helt gennemført. Ja, jeg synes nu, at Skattegrundlaget i hvert Fald er gennemført. Skatteordningen er ikke fuldt gennemført, men Skattegrundlaget blev lagt i 1903, og det er i Virkeligheden fuldt gennemført. Men dernæst siger Flertallet, at hertil kommer, at man maa anse det for ganske umuligt for de nuværende Vurderingsraad at foretage den særlige Jordvurdering. Heri er jeg ganske uenig med Flertallet, jeg tror, at det ser fuldkommen fejl paa dette Forhold. Ligesom den sidste ærede Taler tror jeg, at er der nogen, der kan foretage denne Vurdering, er det netop de Mænd, der sidder rundt omkring i Kommunerne og kender Forholdene ud og ind. Den sidste ærede Taler talte om Professorer i København. Jeg tror, at det er rigtigt, at hvis man skal foretage denne Vurdering, maa det nødvendigvis foretages af de Vurderingsmænd omkring i Kommunerne, som nu efter 10 Aars Erfaringer er i Stand til at foretage et saadant Arbejde. At det forholder sig saaledes, har jeg nogen Grund til at tro, idet jeg forleden Dag havde en Samtale med en Skyldraadsformand paa Fyn, som netop forrige Aar har haft den Opgave at foretage en særskilt Jordvurdering i en Landkommune paa Fyn, og han sagde ordret: Det er fuldkommen urigtigt, naar der paastaas, at vi ikke skulde være i Stand til at udføre dette Arbejde; jeg tror ikke, at der er nogen, der lettere kan foretage en saadan Jordvurdering. Altsaa særlig kyndige Folk, som har været med til disse Jordvurderinger, paastaar det stik modsatte af, hvad det ærede Flertal synes at mene. Men saa siger Flertallet videre: „Saafremt det overhovedet er muligt at tilvejebringe et paalideligt Skattegrundlag ad denne Vej, da maa den særlige Vurdering foretages af særlige dertil kvalificerede Kommissioner, forsynede med det tilstrækkelige Materiale“. Jeg forstaaar dette som en Motivering for, at Vurderingen vil kræve lang Tid og koste en betydelig Sum Penge. Men det forekommer mig at være en underlig Motivering, at man siger til os: Det vil kræve lang Tid og koste en betydelig Sum Penge, naar det, som den højtærede Finansminister har tilsigtet, netop er dette at spare Statskassen for en betydelig Udgift derved, at man lader de Vurderingsraad, der sidder i Øjeblikket, foretage denne særlige Vurdering. Men dernæst synes jeg, at der er andre Hensyn, som bør tages ved denne Lejlighed.